

saaet Mistænksomhed og Tvedragt blandt de Overvundne. Men hellere end at gøre Forsøg paa at tilhulle Sandheden og lyve sig fra dens Alvorlighed, og hellere end at udslynge Anklager mod hinanden for Medskyld i Ulykkerne skulde man se prøvende ind i sig selv og søge at finde, hvad man havde forbrudt, hvor man havde fejlet, og hvad der i Fremtiden burde gøres for at bøde paa Manglerne.

Der var begyndt at blive nogen Uro blandt Tilhørerne. Man havde allerede et Par Gange afbrudt ham med temmelig udfordrende Tilraab.

Han vedblev imidlertid uden at lade sig forstyrre:

„Jeg vil ikke tale om de „taktiske“ Fejl, vi har begaaet ved at undervurdere vore Modstanderes Styrke, ved ikke tilstrækkeligt at huske paa, at det Samfund, som vi vilde omstyrte, er bygget op af stærkt Tømmer og med Piller, der bunder dybt i Tiden. Jeg vil heller ikke tale om, at vi maaske har været noget for tilbøjelige til straks at sætte Egenkærlighedens Stempel paa dem, der ikke i alle Punkter delte vore Anskuelser. Der findes dog sikkert ogsaa blandt disse ikke saa faa, der ledes af den oprigtigste Vilje til at udrette det Gode og søge Guds Veje, og af hvis Fordrageligheds-